

Aktionærer og anpartshavere i landinspektørselskaber, som ikke har beskikkelse som landinspektør og ikke har deres hovedbeskæftigelse i landinspektørselskabet, er snarere investorer end medejere og bør - for ikke at vække tvivl om uafhængigheden hos de landinspektører, som virker i selskabet - kun have begrænset indflydelse på selskabets drift og landinspektørernes udførelse af deres opgaver. Der bør derfor fastsættes en grænse for deres andel af selskabets aktie- eller anpartskapital. Også hensyn til at begrænse mulighederne for at danne dominerende forretningskæder tæller for, at der fastsættes en sådan grænse. Den kan fastsættes således, at de hver kan eje 15 % af aktie- eller anpartskapitalen, da såvel hensyn til forøgelse af konkurrencen og til mulighederne for kapitaltilførsel som hensynet til landinspektørernes uafhængighed herved er tilgodeset i passende omfang.

2.1.3. Ændring af reglerne om bestyrelse og direktion

Bestemmelserne om, at medlemmer af bestyrelsen og direktionen i landinspektørselskaber aktivt skal drive landinspektørvirksomhed i selskabet eller - for så vidt angår bestyrelsesmedlemmer - eventuelt i dets moder- eller datterselskab, bør ligeledes lempes. Hvis andre end landinspektører med beskikkelse bliver medlemmer af ledelsen i et landinspektørselskab, kan selskabet blive tilført anden faglig, herunder ledelsesmæssig eller økonomisk viden og indsigt. På den anden side er det væsentligt at sikre, at den fornødne landinspektørmæssige fagkundskab er til stede i selskabets ledelse. Hensynet til, at andre faggrupper ikke får indflydelse på landinspektørmæssige forhold, anses imidlertid for at være tilgodeset, hvis flertallet i selskabets ledelse er landinspektører med beskikkelse.

Uanset at andre end landinspektører med beskikkelse er medlemmer af et landinspektørselskabs bestyrelse eller direktion, medfører landinspektørlovens § 4, stk. 1, at matrikulære arbejder alene må udføres af landinspektører med beskikkelse. Det samme gælder andre arbejder, som er omfattet af landinspektørers enerettigheder. Såfremt der måtte blive givet retsstridige ledelsesmæssige instruktioner om udførelse af sådanne arbejder, vil den landinspektør, som modtager instruktionen, ikke være forpligtet til at følge den, og følges den alligevel, vil såvel landinspektøren som landinspektørselskabet kunne være ansvarlig herfor efter reglerne i landinspektørlovens § 10 om pligtforømmelse. Medlemmer af selskabets bestyrelse og direktion, som har beskikkelse som landinspektører, og som har givet retsstridige instruktioner, vil også kunne være ansvarlige herfor efter reglerne i landinspektørlovens § 10. Medlemmer af selskabets bestyrelse

og direktion, som ikke har beskikkelse som landinspektører, og som har givet retsstridige instruktioner, vil kunne være ansvarlige efter almindelige erstatningsregler.

Selvom der skabes mulighed for, at andre end landinspektører med beskikkelse kan være aktionærer eller anpartshavere i landinspektørselskaber og deltage i selskabernes ledelse, ændres der ikke ved landinspektørens personlige hæftelse efter landinspektørlovens § 4 a, stk. 2. Landinspektøren hæfter således fortsat personligt sammen med selskabet for ethvert krav, der er opstået som følge af landinspektørens bistand til en klient. Andre, der virker i et landinspektørselskab, hæfter ikke sammen med selskabet.

2.1.4. Landinspektørselskabers formål

Den omstændighed, at der skabes mulighed for, at andre end landinspektører med beskikkelse kan være aktionærer og anpartshavere i landinspektørselskaber og deltage i selskabernes ledelse, giver anledning til at overveje, om bestemmelsen i landinspektørlovens § 4 a, stk. 1, om, at landinspektørselskaber alene må have til formål at drive landinspektørvirksomhed, også bør ændres. Begrebet »landinspektørvirksomhed« er mere omfattende end de matrikulære arbejder, som landinspektører med beskikkelse har eneret til at udføre. Landinspektørvirksomhed omfatter som nævnt i afsnit 2.1.1. også andre arbejder, som landinspektører med beskikkelse har eneret til at udføre, samt andre opgaver som normalt og naturligt udføres af landinspektører, selvom de ikke har eneret dertil.

Selv om begrebet »landinspektørvirksomhed« er dynamisk og ikke snævert afgrænset til de opgaver, som landinspektører med beskikkelse har eneret til at udføre, synes fastholdelse af bestemmelsen om, at landinspektørselskaber alene må have til formål at drive landinspektørvirksomhed, at kunne begrænse mulighederne for, at landinspektørselskaber kan udvikle mere sammensatte ydelser. De hidtidige erfaringer med landinspektørselskabers drift viser dog ikke tegn herpå.

Ved at opretholde bestemmelsen om, at landinspektørselskaber alene må have til formål at drive landinspektørvirksomhed, sikres det, at landinspektørvirksomhed som hidtil bliver den centrale del af landinspektørselskabers virksomhed. Hvis bestemmelsen ikke opretholdes, kan der opstå selskaber, hvor landinspektørvirksomheden kun udgør en ubetydelig del af den samlede virksomhed, som kan omfatte områder, der ikke har nær tilknytning til landinspektørvirksomheden. Da det på nuværende tidspunkt ikke kan siges, hvilken effekt en lempelse vil få, opretholdes på